

Berlin, 2d Mai 1885.

Mittelsbasse. 34

Kære ven! - Jeg kom sent
hjem en aften, noget træt - hvad jeg nu
ikke så sjelden er - og fandt da dit brev
på mit bord. Det glædede mig meget.
Dere jeg ser din håndskrift, vækkes så
mange minder om dig og reise-^{liv}, ^{fartst} og
"Og husker jeg vor adfærd "første gang"
i solskins-farver stråler atter verden?
At din villa hedder "Troldhaugen" fandt
jeg så mærksomt. Det er et høist passende
navn for et sted, hvor en trylle-kunstner,
som du skal husere, jeg håber, at der i
højgen er mange "underjordiske", der
nu og da beriger dig serendit. - Du
ved, at de underjordiske er bekendt for
at være meget musikalske.

Den noget triste stimmung i dit
brev - ved tanken på norske kunstnerfor-
hold - forstår jeg så godt - Vor ulyk-
ke er (du har selv sagt det i et af dine
breve) at nei vi er ude, længe vi

Her er et billede, melankolisk nok, som vil hvide på spillemander i Trondheim

hjem, og når vi er hjemme, falder vi
atter længe tid at komme ud over "de
høje fjelde" - Og mens vi nynner på
sangen med dette omkrød

"Hjemme, ved,
ude, hjem,"

så minder livet søgtelig hen. Hvad er
dermed at gøre? - Er det ikke kunstner-
uroen, trokfejens lig, i vor natur?

Jeg lever meget stille og ensomt herude
- af økonomiske grunde. Det koster, ved så,
at besøge Theatre, koncerter, operas. Men
på min landmand Lammus og sødels'
da Vejge passer godt det udtryk om
"lykkelige mennesker, der boder sig i skøn-
hedsindtryk af alle slags." - Vejge var
ude hver aften, hver dag var hans visdom,
en fest, idag Carl Schumann, enrigen
Jochim, så i fællesmonist concert, så i
operaen og Mendel Wagner etc -

Han er nu reist ledsaget Lammus
med sine. De var alle lykkelig glade
over sin hilser. Vejge var meget i strøvardis,
og en meget rolig, harmonisk natur. Jeg sy-

nes Drog, at han søvned, hvad jeg vil kaldes
det "moderne Kunstmatangrebet". Her
var ingen feber, ingen nervøs, ingen ledar-
skab! - Uendeligheden var han næsten flagne-
tisk. - Men holde af ham måtte man.

Med Lammere kom jeg ikke altid så godt
overens som med Vingo; men hverken vi har
da en sådan konflikt, gør jeg, oprigtigt talt,
altid mig selv skylden - eller rettere osst.
vore forskellige ... nationaliteter. - Han var
des brede, træge, noget brovtaende østland,
som med finere Bergenser-naturer ikke rigtig
kunde sympatisere med -

To landsdele var det, som i os stornede
sammen -

For Lammere var en jule. Alle havde
var indtaget i hende, Både ikke mindst
Hvis de troffer Lammere; Drogen, må
du hilse begge megst fra mig -

Du har ret i at misunde mig propu-
ser Sude omgang. Det er herlige men-
sker, Gode manden og bestreuer. Altså
holder jeg Drog af ham. Han er så sødt,
så naturligt, så godt, som om det var den
letteste sag i verden at lære et verdensberømt
navn. Nylig var jeg der i middag. Der

denne Margarine
Johannes Borchsenius
Tilskud an hjerterlig hilsen til dig og til far i Paris

unge frue, Legationssekretærens hustru (der har været din lærer og ofte taler om dig, hustru af faldt Egeberg) fik ventet veer ved aftens bordet, og overraske de sin lykkeløse gammel næste morgen Kl. 6 med en pragtfuld gæst. Det er nu den anden i rækken.

Kolter er i disse dage kommet hid. Jeg ved, han har spørgt efter mig, og at han har sat maick til en række sange af mig, hvad også Vinge og Adalard Henningsen har gjort nævnte. Du ser, man følger mester Briggers eksempel. - Måske jeg i efter møder Kaller i Café Paris. Da skal jeg hilsne ham fra dig - Adalard Henningsen arbejder flittig, han har på en vis breids med faderen, der er selv på hans for hans skrivebøger i avisene og helt vel, at han skal få sig noget nyttigt for. (Maleren Peters er her også for tiden, man bad hilsne mange gange)

Hvor smukt din skildring er af den udspredte værdnatur! - Man kunde få lang sel hjem - Hvor jeg skal betragte sønnen, ved jeg endnu ikke - Måske bli' der i Danmark?

Du ved vel, at Svendson er skelt fra sin kære, at denne siden gjorde store skandaler, og rede værdtelligt talstik for et redte skib og nu er reisd til Paris. Men der bli' her ved et langt, kender jeg kunde ved - Hans komover nok talbed og forfølger Svendson som en ny berømt Lillekron.